

Pažintis su kūrybinio rašymo puoselėtojomis

KĄ SKAITOME



Renginio svečiai iš Šiaulių (iš kairės): Branguolė Šimkūnienė, Regina Dalgė, Lina Bocytė, Rima Snaputis-Rimtė, Ramutė Saulė ir Gintautas Saulis.

Vasario 19 dieną Kupiškio viešojoje bibliotekoje viešėjo Šiaulių humanitarinės studijos „Plėviasparniai“ atstovės. Jos pristatė dešimties šio klubo moterų kūrybos rinktinę „Bičkopis“. Čia skaitytojai ras eiliuotų ir prozos tekstų. Pasak knygos sudarytojos Ramutės Saulės (Saulienės), kūrybiuose svarbi moters – mylinčios, ieškančios, kuriančios – tema.

Branguolė
ALEKNIENĖ-ANDRIJAUSKĖ

kupiškėnė, „Lėvens balsų“ klubo narė Milda Narmontienė.

Prieš pokalbį su svečiais buvo parodytas filmukas apie studiją „Plėviasparniai“.

Studijos „Plėviasparniai“ vadovė Lolita Braza (Putramentienė) negalėjo atvažiuoti. Tad apie jų sambūrį ir jo dalyvės papasakojo R. Saulė.

Pasak jos, studija šiuo metu vienija 14 vairių profesijų moterų. Taigi ne visos savo kūrybą išdrįso pateikti rinktinei „Bičkopis“.

išsisklaidyti. Kūrybinis rašymas anuomet Lietuvoje buvo tikra naujovė. Marija Iyg Prometėjas šią naujovę čia skleidė. Pati kūrybinį rašymą Šiauliuose dėstė specialistams ir būsimiems pedagogams studentams.

2006 metais Marijai išvykus gyventi į Londoną, „Plėviasparniai“ vadove tapo L. Braza. Marija grįžo gyventi į Lietuvą. Šiuo metu yra įsikūrusi savo tėviškėje Kaltinėnuose. Su ja studijos nariai palaiko ryšius, pas ją svečiuojasi,



„Plėviasparnių“ studijos narių kūrybą skaitė Šiaulių dramos teatro aktorė Lina Bocytė.



Rima Snaputis-Rimtė papasakoja, kad Kupiškėje gyveno jos senelis iš mamos pusės.

ratūrinius rašinius. Tuomet ir aš bandžiau prisiminti mokykloje skaitytus kūrinius. Kaip tik tuo metu pastebėjome skelbimą, kviečiantį pasimokyti kūrybinio rašymo. Mudvi su dukra ir nuėjome to dalyko pasimokyti. Dukrai užteko dviejų mėnesių, o aš likau. Kai užauga vaikai, sumažėja šeimos rūpesčių, imi ieškoti naujų savi-raiškos formų, gyvenimo įprasminimo būdų. Taip nutinka daugeliui brandžių žmonių“, – sakė R. Saulė, matematikė inžinierė.

į studiją atėjau netikėtai. Seniai pažinojau Ramutę ir jos šeimą. Mūsų vaikai lankė tą pačią mokyklą. Dalyvaudavau visokiame Ramutės organizuotose šventėse. Taip nejučia ir studijos nare tapau. Su baime laukiau, kaip bus mano kūrėnėliai, pateikti rinktinei, įvertinti. Laimė, viskas baigėsi gerai“, – pasakojo apie save Rima.

Gintautas pridūrė, kad Rima ne tik Lietuvoje dvaračiu važinėja. Ji su bendraminčiais tokiu būdu yra apkeliaujusi Albaniją ir Izraelį.

VIENIJA ĮVAIRIŲ PROFESIJŲ ATSTOVES

Susitikti su kupiškėnėmis atvyko R. Saulė, Regina Dalgė, Rima Snaputis-Rimtė, neseniai tapusi šio sambūrio nare lituanistė Branguolė Šimkūnienė, besidominti biblioterapija, kuri ir siejasi su kūrybinio rašymu, šiai studijai nepriklausantis Gintautas Saulis, kalbininkas, pedagogas, humanitarinių mokslų daktaras, vertėjas į švedų kalbą, ir Šiaulių dramos teatro aktorė Rima Bocytė, kuri skaitė studijos narių kūrybą. Viešnios kvietė šio literatūros vakaro dalyvius dalyvauti loterijoje ir laimėti jų kolegės dailininkės Birutės Kuic paprastą paveikslą „Šypsena“. Jį laimėjo

kuri yra skirta studijos dvidešimtmėčiui. Jų kūryba gal pasirodys kitame leidinyje. Naujos knygelės viršelį puošia studijos vadovės Lolitos raižinys.

„Studiją „Plėviasparniai“ 1999 metais įsteigė Marija Jurgelevičienė, rašytoja, žinoma Mari Poison literatūriniu slapyvardžiu. Marija sugalvojo ir studijos pavadinimą. Jos antra eilėraščių knygelė vadinosi „Plėviasparnis“. Šio žodžio daugiskaitos forma tiko oficialiai registruojant studiją. Jos nariai šiuo metu daugiausia užsiima kūrybinio rašymu, bet yra ir besidomintių dailė.

Studijos prireikė dėl to, kad pagal Marijos skelbimą atėję pas ją pasimokyti kūrybinio rašymo, dauguma iš šio būrio nebebuvo

– apie studijos įkūrimą ir veiklą pasakojo R. Saulė.

KŪRYBINIO RAŠYMO ĮTAKA

Renginio vedėja Lina Matiukaitė viešnių klausė, kokią įtaką rašymo pratybos turėjo jų kūrybai, ar jaučia tobulėjimą.

Į šį klausimą atsakė G. Saulis, Ramutės vyras, kuris nuo pat studijos įsikūrimo seka jos narių kūrybinius bandymus.

„Mes visi galime rašyti, tik ne visi mokame tas savo galias atskleisti, išlaisvinti. Bijome išsiskirti, kitiems atskleisti savo mintis raštu. Svarbiausia, kad žmogus patiktų, jog gali rašyti. Aš matau, kad šios studijos narių kūrybinis tobulėjimas akivaizdus. Studija „Plėviasparniai“ – unikalus reiškinys Lietuvoje. Čia susibūrusios skirtingų profesijų ir pomėgių moterys sugeba kartu dirbti dėl vieno tikslo ir sunėšė tokią rinktinę kaip „Bičkopis“, – kalbėjo G. Saulis.

R. Saulė pridūrė, kad jų gebėjimus, talentus atvėrė M. Jurgelevičienė. Ji moko įtraukti į rašymą, patikti savo jėgomis. Be abejo, į tą procesą įsitraukė tie žmonės, kurie mokykliniais metais, ankstyvoje jaunystėje buvo bandę eiliuoti ar dironaštį rašyti. Vėliau darbo, šeimos rūpesčiai daugelį nuo kūrybinių bandymų atitolino.

ĮŠ ASMENINĖS PATIRTIES

„Sugrįžau prie literatūros, kai mano dukrai reikėjo rašyti lite-

Kita renginio viešnia Regina Dalgė (Jacinkevičienė), vaikų gydytoja, į studiją atėjo pagal skelbimą. Vadovė pažadino jos kūrybiškumą. Prieš tai nesijautė mokanti sklandžiai reikšti mintis, viešai kalbėti.

„Tas kūrybiškumas būdavo žadinamas labai paprastai. Vadovė užduodavo raktinius žodžius tam tikra tema ir kiekvienai reikėdavo rašyti. Pavyzdžiui, reikėdavo toliau rutulioti sakinį, kuris prasidėdavo tokiais žodžiais: „Sėdžiu kavinėje...“ arba „Sutikau seną draugą...“

Visos rašydavome tą pačią temą, o paskui skaitydavome, ką parašėme. Labai patiko tų įvairių tekstų skaitymas. Rašėme prieš knygos sudarymą, rašome ir jai pasirodžius. Susirenkame ne papleptėti, apkalbėti, bet įvairiomis temomis rašyti. Vienos eiliuoja, antros trumpus arba ilgus pamąstymus pateikia. Atliekant užduotį galima pasitelkti įvairias išraiškos formas. Vėliau čia aš atradau ir tapybą“, – pasakojo Regina.

Rima Snaputis-Rimtė teigė, kad jai į Kupiškį labai malonu atvažiuoti. Tai jos mamos gimtinė. Čia būdama vaikas atvažiuodavo pas senelį Kazimierą Striūką. Jis vaidino „Senovinių kupiškėnų vestuvių“ spektaklyje. Buvo kvieslys.

„Gyvenu Šiauliuose. Dirbu vadybininke prekybos srityje. Laisvalaikiu labai mėgstu aktyvų poilsį. Bėgiuju, važinėju dviračiu. Pasportavusi mėgstu maudynės vandens telkiniuose bet kokiu oru.

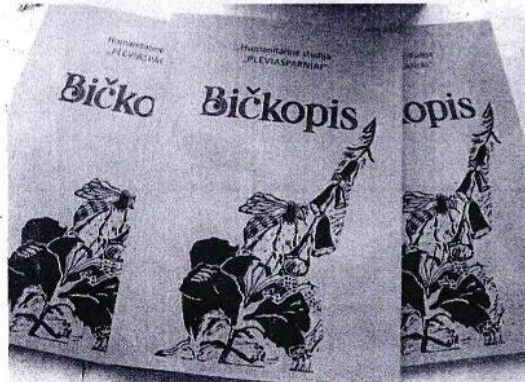
Paklaustos, ar kas nors jų kūrybą kritikuoja, moterys tvirtino, kad skatinamos tobulėti su pagyrimu, teigiamu nusiteikimu, nesmukdant aštriais kritikos kirčiais. Tai padeda.

Paklaustos apie slapyvardes sakė, kad jas patraukė Marijos Jurgelevičienės pavyzdys. Ji savo kūrybą pasirašinėja Mari Poison slapyvardžiu. Tai ir jos norėjo. Tad vienos savo pavidžių galūnes sutrumpino, antros kitaip sugalvojo. Bet yra ir savo kūrybą pateikiančių tikromis pavardėmis ir vardais.

„Nors rašytojos Marijos buvome mokomos: prieš pradėdamos rašyti – žinokite pabaigą, plėviasparnės pabaigos dar nežino. Pagavusios ritmą, jos sieks poetinio skambesio ir žavingų druskelių savo kūrybos piejove“, – renginio pabaigoje sakė R. Saulė.

Organizuojant šį susitikimą prisidėjo ir kunigas bei poetas Justas Jasėnas, kuriam tądien Kupiškio viešosios bibliotekos direktorius Algirdas Venckus perdavė Lietuvos bibliotekininkų draugijos pirmininkės Jolitos Steponaitienės padėką už aktyvų dalyvavimą akcijoje „Knygų Kalėdos“, už aktyvų bendradarbiavimą ir gražias iniciatyvas.

Padėką už savo veiklą gavo ir bibliotekos Lankytojų aptarnavimo skyriaus vedėja Janina Širvinskienė.



Šiaulių humanitarinės studijos „Plėviasparniai“ narių kūrybos rinktinė „Bičkopis“. Autorės nuotraukos.